

POL-30 Birkstedt Johanna

29.01.2014
JULKINEN

VASTAANOTTAJA:
Ulkoasiainvaliokunta

Asia

EU/YUTP/Eduskunnalle tiedottaminen/Komission ja korkean edustajan yhteinen tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta EU:n ulkopuolisiin konflikteihin ja kriiseihin

Viite UTP 33/2013vp

EUTORI-tunnus

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys komission ja korkean edustajan yhteisestä tiedonannosta koskien kokonaisvaltaista lähestymistapaa EU:n ulkopuolisiin konflikteihin ja kriiseihin

Eurooppakirjeenvaihtajan sijainen

Johanna Birkstedt

LIITTEET UM2014-00121

Viite

Asiasanat	YUTP, UAN Ulkoasiainneuvosto
Hoitaa	UM
Tiedoksi	EUE, LVM, OKM, OM, PE, PLM, SM, STM, TEM, TPK, VM, VNK, YM

Ulkoasiainministeriö

PERUSMUISTIO

UM2014-00121

POL-30 Shakir Aysu(UM), Laajava
Minna(UM), Paukkunen Sini(UM)

29.01.2014

Asia

Komission ja korkean edustajan yhteinen tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta EU:n ulkopuolisiin konflikteihin ja kriiseihin

Kokous

U/E/UTP-tunnus UTP 33/2013vp**Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu**

Komissio ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ovat antaneet 11.12.2013 yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta EU:n ulkopuolisiin konflikteihin ja kriiseihin. Tiedonantoa käsitellään EU:ssa kevään 2014 aikana eri tasoilla.

Asiakirja: JOINT COMMUNICATION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL - The EU's comprehensive approach to external conflicts and crises, 11.12.2013

Suomen kanta

Suomi näkee korkean edustajan ja komission yhteisen tiedonannon laatimisen ja julkaisun tärkeänä ja myönteisenä askeleena kohti EU:n kokonaisvaltaisen lähestymistavan omaksumista ja toimeenpanoa EU:n ulkosuhdepolitiikoissa ja -toimissa. Tavoitteena on johdonmukaisempi, tehokkaampi ja strategisempi EU:n toiminta ulkoisissa – eli EU:n alueen ulkopuolella tapahtuvissa – konflikteissa ja kriiseissä. Korkean edustajan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon olemassaolon myötä EU:lla on paremmat edellytykset hyödyntää täysimääräisesti kaikkia EU:n instrumentteja ja resursseja mukaan lukien niiden keskinäinen synergia ja jatkumo.

Suomi on säännöllisesti korostanut korkean edustajan ja komission yhteisen tiedonannon tarpeellisuutta ja merkitystä ja näkee tärkeänä edistysaskeleena korkean edustajan ja komission sitoutumisen sen yhteiseen toimeenpanoon.

Suomi korostaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan konkreettista toimeenpanoa ja pitää tärkeänä, että tiedonannossa on linjattu toimenpiteitä kokonaisvaltaisen lähestymistavan saavuttamiseksi ulkosuhteiden politiikoissa ja toimissa. Suomi pitää tärkeänä, että kokonaisvaltaisen lähestymistavan toimeenpanoa seurataan aktiivisesti, ja että kaikkia mahdollisia instrumentteja hyödynnetään täysimääräisesti. Suomi toivoo erillisen toimintaohjelman luomista yhteiselle tiedonannolle.

Suomi pitää tärkeänä, että kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja tiedonantoa käsitellään sekä ulkoministeri- että kehitysministeritasolla varsinaisena asiakohdana ulkoasiainneuvostossa sekä neuvoston päätelmissä kevään 2014 aikana jäsenmaiden sitoutumisen vahvistamiseksi.

Suomi näkee tärkeänä, että tiedonanto kattaa koko konfliktisyklin (varhainen varoitus ja valmistautuminen, konfliktien estäminen, kriiseihin vastaaminen, kriisien hallinta ja kriiseistä toipuminen nopeasti, vakauttaminen sekä rauhanrakennus pidempikestoisen kestävän kehityksen edistämiseksi).

Nopean toiminnan varmistaminen EU:n toimien valmistelu- ja toteuttamisvaiheissa on välttämättömyys.

Yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka (YTPP) on tärkeä osa-alue, jossa tulisi myös pyrkiä kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan joulukuun Eurooppa-neuvoston tavoitteiden mukaisesti. Suomi korostaa, että kriisinhallintaoperaatioiden suunnittelussa entry- ja transitiostrategiat on valmisteltava kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti. Samoin pitkän ja lyhyemmän aikavälin toimien synergiaa ja jatkumoa tulee edelleen korostaa ja konkretisoida: esimerkiksi yhtäältä jo YTPP-operaatioiden suunnitteluvaiheessa tulee huomioida niiden vaikutusten kestävyys, puutteet sekä linkittäminen muihin välineisiin, kuten kehitysyhteistyöhön erityisesti turvallisuussektorien reformien (SSR) osalta. Kokonaisvaltaisen lähestymistavan tulisi heijastua myös institutionaalisten kriisinhallinnan rakenteiden toimivuuteen. EU-delegaatiot ovat avainasemassa kokonaisvaltaisen lähestymistavan toimeenpanossa ja näiden YTPP-osaamista tulisi vahvistaa.

Suomi pitää erityisen tärkeänä tiedonannon korostamaa turvallisuuden ja kehityksen tavoitteiden erottamatonta yhteyttä, minkä tulisi myös heijastua EU:n keskusteluihin vuoden 2015 jälkeisistä kehitystavoitteista (nk. Post-2015-kehityssagenda).

Kokonaisvaltaisen lähestymistavan toimeenpanossa tulisi huomioida muun muassa hauraita valtioita koskeva New Deal-viitekehys ja sen korostama kumppanimaan omistajuus ja muiden relevanttien toimijoiden rooli. Suomi kannattaa myös EU:ssa aloitetun kehitysyhteistyön yhteisohjelmoinnin maksimaalista hyödyntämistä lähestymistavan toiminnallistamiseksi.

Suomen näkemyksen mukaan EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa konflikti- ja kriisialueilla edellyttää kehityksen ymmärtämistä kattavana tavoitteena, eikä pelkkänä välineenä. Samoin kestävien kehitystulosten ja -vaikutusten saavuttamiseksi tarvitaan kehitystä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta: EU:n sisäiset ja ulkoiset politiikat eivät saisi olla ainakaan ristiriidassa, vaan niiden tulisi tukea ja täydentää toisiaan. Tiedonannossa korostetaan EU:n sisäisten politiikkojen vaikutusta ulkoiseen toimintaan, esimerkkeinä muun muassa merikuljetus-, energia- tai kalastuspolitiikka.

Suomi pitää tarpeellisena, että tiedonannossa on korostettu toimivaltajakojen kunnioittamista, mukaan lukien humanitaarisen avun periaatteet, kuten puolueettomuus ja tarveperustaisuus. Humanitaarinen apu tulee pitää jatkossakin komission ohjauksessa. Sotilaallista ja siviilikriisinhallintaa sekä kehitysyhteistyötä ja humanitaarista apua tulisi koordinoita keskenään parhaan mahdollisen yhteisvaikutuksen ja kestävien tulosten aikaansaamiseksi. Sotilaallisen ja siviilikriisinhallinnan sekä kehitysyhteistyön ja humanitaarisen avun roolit ja vastuut ovat erillisiä, mutta ne voivat olla toisiaan täydentäviä.

Yhteisessä tiedonannossa on useita Suomen kannalta tärkeitä prioriteetteja jäänyt vähälle tai täysin vaille huomioita. Suomi haluaa korostaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan toimeenpanossa seuraavia ulottuvuuksia ja teemoja: kohdealueiden ja kumppanimaiden paikallinen omistajuus ja tarveperustaisuus kestävien kehitystulosten saavuttamiseksi; naisten rooli ja osallistuminen konflikti- ja kriisitilanteissa (mukaan lukien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1325); ihmisoikeudet, ihmisoikeusperustaisuus ja -lähtöisyys; hauraita valtioita koskeva New Deal-viitekehys; yhteydet vuosituhattavoitteiden jälkeiseen globaaliin nk. Post-2015-kehitysagendaan; kriisinhallinnan laaja-alainen ote, esimerkiksi turvallisuussektorin uudistustoiminta; koulutus ja DDR-ulottuvuus (disarmament demobilization reintegration); konkreettiset esimerkkitapaukset, kuten Kongon demokraattinen tasavalta, Afrikan Sarvi, Sahel ja Afganistan; YTPP-missioiden entry- ja transitiostrategiat; rauhanvälitys; poliittinen dialogi; sekä yhteydet EU:n katastrofikestävyystoimintaohjelman toimeenpanoon.

Pääasiallinen sisältö

Taustaa

Komissio ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja antoivat 11.12.2013 yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta EU:n ulkopuolisiin konflikteihin ja kriiseihin.

Yhteisen tiedonannon valmistumista on odotettu yli vuosi ja sen sisältöön on kohdistunut merkittäviä odotuksia. Yhteisen tiedonannon valmistelu viivästyi, sillä Euroopan ulkosuhdehallinnolla ja komissiolla oli vaikeuksia näkemystensä yhteensovittamisessa. Yhteisen tiedonannon toivotaan selkeyttävän EU-toimijoiden vastuuta ja tehostavan koordinaatiota sekä operaatioiden valmistelussa että toimeenpanossa kriisialueilla.

Tanska otti EU-puheenjohtajuuskaudellaan alkuvuonna 2012 yhdeksi kärkiteemakseen kokonaisvaltaisen lähestymistavan edistämisen EU:n kriisinhallinnassa ja EU:n toiminnassa kriisialueilla laajemmin. Suomi on ollut aktiivinen keskustelussa ja pyrkinyt vaikuttamaan yhteisen tiedonannon sisältöön esimerkiksi non paperin avulla.

Yhteistä tiedonantoa käsiteltiin 9.1.2014 poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteassa, jossa toivotettiin tiedonanto tervetulleeksi hyödyllisenä kontribuutiona EU:n globaalin roolin vahvistamiseen ja annettiin eri EU:n työryhmille tehtäväksi tutkia yhteistä tiedonantoa ja laatia sitä koskevat lausunnot ja suositukset. Asian käsittely jatkuu neuvoston työryhmissä kevään aikana.

Yhteisen tiedonannon sisältö

Yhteisen tiedonannon mukaan kokonaisvaltaisen lähestymistavan ajatuksesta ja periaatteista tulee muokkautua EU:n ulkosuhteita järjestelmällisesti kaikilla aloilla ohjaava periaate. Yhteinen tiedonanto määrittelee konkreettisia askeleita kohti kokonaisvaltaista lähestymistapaa ulkosuhteiden politiikoissa ja toimissa.

Yhteisen tiedonannon lähtökohtana on turvallisuus ja kehitys laajasti ajateltuna ja se voidaan nähdä myös osana vuoden 2007 turvallisuus ja kehitys-päätelmien seurantaa.

Yhteisessä tiedonannossaan korkea edustaja ja komissio määrittelevät yhteisen ymmärryksen EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ulkopuolisiin konflikteihin ja kriiseihin sekä sitoutuvat sen yhteiseen toimeenpanoon EU:n ulkoisissa politiikoissa ja

toimissa. Tämä kattaa konflikti- ja kriisisykliden kaikki vaiheet: varhainen varoitus ja valmistautuminen, konfliktien estäminen, kriiseihin vastaaminen, niiden hallinta ja niistä nopea toipuminen, vakauttaminen sekä rauhanrakennus maiden saamiseksi takaisin tielle kohti kestävästä pitkäkestoista kehitystä. Yhteisessä tiedonannossa painotetaan erityisesti kriisien ja konfliktien ennaltaehkäisyä.

Kokonaisvaltaisen lähestymistavan ideana on ottaa käyttöön EU:n laaja skaala politiikoita, työkaluja ja instrumentteja: diplomatia, turvallisuus, puolustus, talous, kauppa, kehitysyhteistyö ja humanitaarinen apu. Kokonaisvaltaisen lähestymistavan lähtökohtana on EU-tason toimijoiden ja jäsenvaltioiden jaettu vastuu. EU-instituutioiden ja jäsenvaltioiden tulee työskennellä yhdessä yhteiseen strategiseen analyysiin ja visioon perustuen.

Yhteisen tiedonannon mukaan turvallisuuden ja kehityksen yhteys on perusperiaate EU:n kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamisessa. Muita tärkeitä periaatteita ovat EU:n toimenpiteiden kontekstispesifisyys, EU:n ulkosuhdetoimijoiden ja jäsenmaiden yhteinen ja jaettu vastuu sekä EU:n instituutioiden ja jäsenvaltioiden toimivaltojen täysi kunnioittaminen.

Yhteisessä tiedonannossa mainitaan muutamia konkreettisia esimerkkitapauksia kokonaisvaltaisen lähestymistavan toimeenpanosta esimerkiksi Afrikan Sarvessa, Sahelissa ja Suurilla järvillä.

Yhteinen tiedonanto listaa seuraavat toimenpiteet, jotka edistävät johdonmukaista ja tehokasta EU:n ulkosuhdepolitiikkaa ja -toimia kriisi- ja konfliktitilanteissa:

1. Yhteisen analyysin kehittäminen

- Johdonmukaisen poliittisen strategian konfliktien estämiseksi, konflikteihin valmistautumiseksi ja konflikteihin vastaamiseksi tulee perustua yhteiseen ymmärrykseen tilanteista ja haasteista. Yhteisen analyysin tulisi identifioida EU:n intressit, tavoitteet ja potentiaalinen rooli huomioiden olemassa olevat EU:n resurssit ja toimet kyseessä olevassa maassa tai alueella.
- Toimenpiteet: tilannetietoisuuden ja analyysikapasiteetin kehittäminen; varhaisen, proaktiivisen, läpinäkyvän ja säännöllisen tiedonvaihdon, koordinaation sekä tiimityön vahvistaminen; yhteisen konflikti- ja kriisianalyysimetodologian kehittäminen ja sen järjestelmällinen toimeenpano; järjestelmällinen ehdotuksien ja vaihtoehtojen valmistelu analyysieihin perustuen keskustelun pohjaksi.

2. Yhteisen strategisen vision määrittelemine

- Yhteiseen analyysiin rakentuen EU:n on kehitettävä konflikti- ja kriisitilanteista yksi yhteinen strateginen visio ja EU:n sitoumus.
- Toimenpiteet: EU:n maa- tai aluevisioiden määrittely EU:n strategia-asiakirjassa; yhteisten viitekehysasiakirjojen tulisi määrittellä tavoitteet ja prioriteetit tietyille maille.

3. Keskittyminen kriisien ennaltaehkäisyyn

- EU:n diplomaattisen työn jatkuvana ja tärkeänä prioriteettina on oltava konfliktien ennaltaehkäisy.
- Toimenpiteet: varhainen varoitus/varhainen toiminta: uusien ja olemassa olevien 'varhainen varoitus'-järjestelmien käyttö; konflikti- ja kriisiriskianalyysien muuttaminen erityisiksi konfliktin estämistoimenpiteiksi aiempaan kokemukseen tukeutuen.

4. EU:n eri vahvuuksien ja kapasiteettien mobilisointi

- Tehokkaan ja proaktiivisen EU:n politiikan reagoimisen konflikteihin ja kriiseihin tulee perustua EU:n instituutioiden ja jäsenmaiden erilaisiin vahvuuksiin, kapasiteetteihin, kompetensseihin ja suhteisiin, tukeutuen jaettuun vision ja yhteisiin tavoitteisiin.
- Toimenpiteet: Crisis Platform-mekanismin järjestelmällisempi hyödyntäminen; kaikkien osapuolten informoiminen ja osallistaminen analysointiin ja arviointiin konfliktisyklin kaikissa vaiheissa; operationaalisen yhteistyön vahvistaminen; EU-delegaatioiden käyttö johdonmukaisuuden varmistamiseksi; EU-delegaatioiden kapasiteetin vahvistaminen siten, että nämä tukevat konfliktiriskianalyysia; menettelytapojen ja suorituskyvyn kehittäminen yhteisten operaatioiden nopeaksi toimeenpanoksi.

5. Pitkäjänteinen sitoutuminen

- Konfliktien syihin puuttuminen ja rauhan saavuttaminen vaativat pitkäkestoista sitoutumista rauhan- ja jälleenrakentamiseen sekä kestäväan kehitykseen. EU:lla tulee olla pitkäkestoisia visioita myös lyhytkestoisille osallistumisille ja toimille.
- Toimenpiteet: koordinaatiojärjestelmien perustaminen pitkä- ja lyhytkestoisten tavoitteiden välille eri EU-toimijoiden kautta; suorituskkyjen ja asiantuntijuuksien jakamisen vahvistaminen; eri EU-instrumenttien yhdistäminen ja koordinoiminen joustavan ja tehokkaan toiminnan saavuttamiseksi; jo opittujen asioiden hyödyntäminen.

6. EU:n sisäisen ja ulkoisen toiminnan linkittäminen

- EU:n sisäinen ja ulkoinen toiminta vaikuttavat toisiinsa konflikti- ja kriisitilanteissa. Läheinen yhteistyö erityisesti korkean edustajan ja komission välillä on erityisen tärkeää muun muassa seuraavilla aloilla: energiaturvallisuus, ympäristönsuojelu, ilmastonmuutos, maahan/maastamuutto, terrorismin vastainen työ, järjestäytynyt rikollisuus ja globaalitaloudenhallinta.
- Toimenpiteet: korkean edustajan tulee läheisessä yhteistyössä Euroopan komission puheenjohtajan kanssa varmistaa strateginen ja operationaalinen johdonmukaisuus ulkosuhdepolitiikoissa ja -strategioissa; diplomaattisia ja ulkosuhteita on käytettävä paremmin hyväksi; sisäisiä ja ulkoisia ulottuvuuksia omaavien politiikkojen ja instrumenttien identifioiminen ja niistä tietoisuuden kasvattaminen; sisäisten politiikoiden tulisi olla osa ulkosuhteiden analyttistä viitekehystä, strategista ajattelua ja politiikka-asiakirjoja

7. EU-delegaatioiden parempi hyödyntäminen

- EU-delegaatiot ja erityisesti niiden päälliköt ovat keskiössä EU:n edustamisessa kolmansissa maissa ja niillä tulisi olla keskeinen rooli EU-dialogien, -toimintojen ja -tuen koordinoinnissa.
- Toimenpiteet: EU-delegaatioiden päälliköiden rooli tulee hyödyntää täysin EU:n ja jäsenmaiden tuomiseksi yhteen; EU-delegaatioiden päälliköiden tulee koordinoita raportointia, kehittää jäsenmaiden yhteistyötä sekä jakaa tietoa ja analyysia konfliktien ja kriisien kaikissa vaiheissa; on varmistettava laaja asiantuntijuus EU-delegaatioissa; operationaalisten synergioiden rakentamisen mahdollistaminen EU-toimijoiden kesken jakamalla työskentelytilat.

8. Yhteistyössä työskentely

- Monimutkaisten globaalien haasteiden edessä EU:n tulee osallistua ja toimia yhdessä muiden kansainvälisten ja alueellisten toimijoiden kanssa.
- Toimenpiteet: EU:n positiota ja toimenpiteitä suunniteltaessa on otettava huomioon muiden kansainvälisten toimijoiden rooli; on sitouduttava läheisemmin kansainvälisiin kansalaisjärjestöihin, kansalaisyhteiskuntaan, ajatushautomoihin, tiedeyhteisöihin sekä julkisiin että yksityisiin toimijoihin..

Tiedonannon johtopäätökset

Yhteisen tiedonannon mukaan EU:n tulee yhä parantaa ja toimeenpanna johdonmukaisemmin kokonaisvaltaista lähestymistapaa ohjaavana periaatteena EU:n ulkosuhdepolitiikassa ja toimenpiteissä. Kokonaisvaltaisen lähestymistavan lähtökohtana on EU-instituutioiden ja jäsenmaiden jaettu vastuu. Niiden politiikat, toimet ja tuki kontribuoivat merkittävästi johdonmukaisempiin ja tehokkaampiin EU:n toimintoihin.

Korkea edustaja ja komissio tulevat yhteistyössä jäsenmaiden kanssa toimeenpanemaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja tiedonannon ehdotuksia sekä edistämään määrätietoisesti parempaa, vahvempaa ja nopeampaa EU:n ulkosuhdetoimintaa. Korkea edustaja ja komissio pyytävät jäsenmailta täyttä tukea tälle lähestymistavalle sekä sitoutumaan tiedonannon vision ja tavoitteiden toimeenpanoon.

Kokonaisvaltaisen lähestymistavan aiempi käsittely

Kokonaisvaltaisen lähestymistavan vahvistaminen on ollut myös keskeinen tavoite joulukuun 2013 YTPP:hen ja puolustusyhteistyöhön keskittyvän Eurooppa-neuvoston valmisteluissa jo ennen kuin yhteinen tiedonanto jaettiin. Suomi ajoi aktiivisesti kokonaisvaltaisen lähestymistavan edistämistä marraskuun ulkoasiainneuvoston YTPP-päätelmissä sekä Eurooppa-neuvoston päätelmissä.

Marraskuun ulkoasiainneuvostossa hyväksytyissä joulukuun Eurooppa-neuvoston valmisteluja koskevissa päätelmissä todettiin kokonaisvaltaisen lähestymistavan osalta seuraavia asioita:

- EU:lla on YTPP:n ja muiden instrumenttiansa kautta vahva rooli kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa konfliktien ja niiden syiden ehkäisemiseksi ja hallinnaksi.
- Huomiota tulee kiinnittää EU:n strategiseen rooliin ja prioriteetteihin. Tämän tulisi perustua EU:n kontribuomaan globaaliin turvallisuuteen kokonaisvaltaisen lähestymistavan ja YTPP-missioden ja -operaatiokokemusten kautta. Tässä tulee ottaa huomioon myös muuttuva kansainvälinen konteksti sekä Lissabonin sopimuksen voimaantuluminen.
- Pystyäkseen vastaamaan pitkällisiin sekä uusiin turvallisuusuhkiin EU:n tulee käyttää ja kehittää kokonaisvaltaista lähestymistapaa konfliktisyklin kaikissa vaiheissa, varhaisesta varoituksesta ja ennaltaehkäisystä hallintaan, vakauttamiseen ja rauhanrakennukseen.
- YTPP-missioden ja -operaatioiden sujuvoittamiseksi tulee tehdä käytännöllisiä parannuksia käyttäen EU:n ja sen jäsenmaiden instrumentteja, ylläpitäen näin kentällä saavutetut edistysaskeleet.
- Neuvosto tukee strategisesti koherenttia ja tehokasta EU:n ja sen jäsenmaiden työkalujen, EU:n rakenteiden, jaetun tietämyksen ja yhteisen tilanneanalyysin sekä EU-delegaatioiden käyttöä.
- Neuvosto odottaa yhteisen tiedonannon toimeenpanoa esimerkiksi toimintasuunnitelman myötä.
- Neuvosto huomioi, että kokonaisvaltainen lähestymistapa tulisi huomioida myös Euroopan ulkosuhdehallinnon tarkastelussa.
- Neuvosto huomioi, että kriisinhallintamenettelyjen uudistus edesauttaa tehokkaampia ja parempia synergioita siviili- ja sotilaallisen suunnittelun välillä.

Joulukuun 2013 Eurooppa-neuvostossa yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämisen osalta vahvistettiin kokonaisvaltaista lähestymistapaa EU:n eri politiikkavälineiden hyödyntämiseksi johdonmukaisella tavalla. Eurooppa-neuvoston päätelmissä todettiin, että ensisijaisen tärkeää on parantaa edelleen EU:n

kokonaisvaltaisen lähestymistavan tehokkuutta ja toimivuutta. Tältä osin Eurooppa-neuvosto on tyytyväinen komission ja korkean edustajan esittämään yhteiseen tiedonantoon.

Asiakirjat

JOINT COMMUNICATION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL - The EU's comprehensive approach to external conflicts and crises, 11.12.2013

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Shakir Aysu/UM	aysu.shakir@formin.fi	050 438 4297
Laajava Minna/UM	minna.laajava@formin.fi	
Paukkunen Sini/UM	sini.paukkunen@formin.fi	
Wahlberg Jan/UM	jan.wahlberg@formin.fi	
Birkstedt Johanna/UM	johanna.birkstedt@formin.fi	
Tyrväinen Mikko/PLM	mikko.tyrvainen@defmin.fi	
Immonen Tuomas/SM	tuomas.immonen@intermin.fi	

EUTORI-tunnus

Liitteet

Viite

